

Kiek kartų mes, žmonės, mylėjome tokiu silpnu ir laikinu būdu. Visi tai patyrėme: mylėjome, o po to toji meilė žlugo ar nusilpo. Mes norime gero, tačiau susiduriame su savo ribomis, su savo jėgų mažumu, nesugebėdami ištesėti pažado, kuris malonės dieną atrodė lengvai išpildomas, kaip iliustruoja apaštalo Petro pavyzdys: jis išsigando ir pabėgo, išdavė Jėzaus meilę, kuriai buvo pažadėjęs ištikimybę. Esame išmaldos prašytojai kelyje, kurie rizikuoja niekada neatrasti nuo pat pirmos savo gyvenimo dienos ieškomo lobio pilnatvės: meilės.

Tačiau egzistuoja ir kitokia meilė: Tėvo, kuris yra danguje. Niekas neturi abejoti, kad jis yra šios meilės adresatas. Jis mus myli, mane myli. Net jei mūsų tėvas ir motina nebūtų mūsų mylėję, Dievas danguje mus myli taip, kaip niekas šioje žemėje niekada nemylėjo ir nemylės. Dievo meilė yra nuolatinė. Mūsų vardai įrėžti Dievo delne tarsi tatuiruotė: Dievas visada juos mato, niekada mūsų nepamiršta. Nes Dievo meilė yra tobula. Jei visos žemiškos meilės gali sudužti ir mūsų delne lieka tik dulkės, Dievo meilė išlieka deganti visada. Meilės alkyje, kurį visi jaučiame, neieškome to, kas neegzistuoja: jis kviečia pažinti Dievą, kuris yra Tėvas.

Pasakymas apie danguje esantį Tėvą apibūdina ne atstumą, o radikalų meilės skirtingumą, kitą meilės dimensiją, nepailstančią, visada išliekančią meilę. Kalbėkime „Tėve mūsų, kuris esi danguje“ ir ši meilė ateis. Todėl nebijokime. Nei vienas iš mūsų nėra vienas. Net jei, nelaimė, tavo žemiškasis tėvas būtų tave užmiršęs ir tu jaustum nuoskaudą jam, iš tavęs nėra atimta pamatinė krikščioniško tikėjimo patirtis: žinojimas, jog esi mylimasis Dievo vaikas. Ir neegzistuoja niekas gyvenime, kas galėtų užgesinti šią aistringą meilę tau“. (RK / Vatican News)

BENDRUOMENĖ dėkoja broliui Gediminui už du dešimtmečius tarnystės Pakūtoje. Linkime jam Tėvo meilės ir globos tarnaujant Kretingoje. Sveikiname naująjį kleboną brolių Antaną. Te Jūsų energija ir mokėjimas betarpiškai bendrauti su jaunimu įneša šviežio oro į mūsų tikėjimo liepsną.

*REIKALINGA PARAMA. Vis dar turime skolą už 2018 metais atliktus statybos darbus (pastatyti nauji tualetai ir katilinė, šildanti bažnyčią), kurią norime gražinti, todėl prašome Jūsų finansinės pagalbos. Aukas (nurodant „Auka tualetų statybai“) vesti į sąskaitą: *Mažesniųjų brolių ordino Lietuvos Šv. Kazimiero provincijos Pakutuvėnų Šv. Antano Paduviečio vienuolynas*, Įm. kodas 300098499, SEB bankas LT697044060007834710

Kontaktai

Šv. Antano Paduviečio parapija. Adresas: Minijos g. 22, Pakutuvėnų k., Šateikių sen., LT – 90390 Plungės raj. www.pakuta.lt Draugaukime [@Pakuta@Facebook](https://www.facebook.com/Pakuta).

Tikėjimas

VII EILINIS SEKMADIENIS

2019 m. vasario 20 d.

² Saulius susiruošė ir su trimis tūkstančiais rinktinių izraelitų išvyko į Zifo dykumą ieškoti ten Dovydo.

⁷ Nakčia prisėlino Dovydas ir Abišajis prie stovyklos Sauliaus, kuris čia, ant gulto, miegojo. Jo ietis styrojo įbesta šalia jo galvos, o aplinkui gulėjo Abneris ir kiti jo vyrai. ⁸ Abišajis Dovydui tarė: „Šiandieną tau Dievas įdavė į rankas tavo priešą. Ta ietimi aš jį prismeigsiu prie žemės- vienu smūgiu, taip, kad nebereikės antro“. ⁹ Bet Dovydas pasipriešino: „Nežudyk jo, kas gi kada, kėlęs ranką prieš Viešpaties pateptinį, liko nenubaustas?“

¹² Dovydas paėmė nuo Sauliaus galvūgalio ietį ir vandens ąsotį. Juodu išslinko, niekieno nepastebėti. Ir niekas nepabudo. Visi miegojo, nes Viešpats buvo užleidęs ant jų gilų miegą.

¹³ Dovydas perėjo į kitą pusę ir atsistojo atokiai ant kalno viršūnės, taip, kad tarp jų buvo didelis tarpas. ²² Dovydas sušuko: „Štai čia karaliaus ietis! Te vienas tarnų čion ateina jos pasiimti. ²³ Viešpats atlygina kiekvienam doram ir teisingam žmogui. Šiandien Viešpats buvo atidavęs tave į mano rankas, bet aš nenorėjau pakelti rankos prieš Viešpaties pateptinį.“

102 (103) psalmė

P. Viešpats - švelnus, maloningas.

Tegu mano siela Viešpatį šlovina,
ir visa, kas yra manyje, tegarbina jo šventąjį vardą!
Lai mano siela Viešpatį šlovina,
lai neužmiršta, kiek jis man gero padarė. **P.**

Jis man visas kaltes dovanoja,
gydo visas mano silpnybes.
Nuo pražūties gelbsti mano gyvybę,
gaili manęs ir puošia mane savo malone. **P.**

Viešpats - švelnus, maloningas,
neskuba rūstaut, yra pilnas gerumo.
Ne pagal mūsų kaltybes mums moka,
nebaudžia mūsų, kiek verti esam. **P.**

Kaip nuo Rytų tolimi Vakarai,
taip toli kaltes mūsų nusviedžia.
Kaip tėvas gailisi vaiko,
taip gailisi Viešpats ištikimųjų. **P.**

Broliai! ⁴⁵ Pirmasis žmogus Adomas tapo gyva būtybe; paskutinis Adomas-Kristus tapo gyvybę teikiančia dvasia. ⁴⁶ Ne dvasinis esti pirmiau, bet juslinis, ir tik po to dvasinis. ⁴⁷ Pirmasis žmogus yra iš žemės, žemiškas; antrasis žmogus iš dangaus. ⁴⁸ Koks buvo žemiškasis, tokie yra ir žemiškieji, o koks yra dangiškasis, tokie bus ir dangiškieji. ⁴⁹ Ir kaip nešiojome žemiškojo atvaizdą, taip nešiosime ir dangiškojo paveikslą.

Evangelija pagal Luką

Lk 6, 27-38

Jėzus bylojo savo mokiniams ir visai tautai:

²⁷ „Jums, kurie klausotės, aš sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia. ²⁸ Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už savo niekintojus. ²⁹ Kas užgauna tave per vieną skruostą, atsuk ir antrąjį; kas atima iš tavęs apsiaustą, negink ir palaidinės. ³⁰ Duok kiekvienam, kuris prašo, duok ir nereikalauk atgal iš to, kuris tavo paėmė. ³¹ Kaip norite, kad jums darytų žmonės, taip ir jūs jiems darykite. ³² Jei mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai taip daro. ³³ Jei darote gera tiems, kurie jums gera daro, tai koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai taip daro. ³⁴ Jei skolinate tik tiems, iš kurių tikėtės atgausią, koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėjams, kad atgautų paskolą. ³⁵ Bet jūs mylėkite savo priešus, darykite gera ir skolinkite nieko nesitikėdami. Tuomet jūsų lauks didelis atlygis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai: juk jis maloningas ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems“. ³⁶ „Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas. ³⁷ Neteiskite ir nebūsite teisiami; nesmerkite ir nebūsite pasmerkti; atleiskite, ir jums bus atleista. ³⁸ Duokite, ir jums bus duota; saiką gerą, prikimštą, sukratytą ir su kaupu atiduos jums į užantį. Koku saiku seikite, tokiu jums bus atseikėta“.

POPIEŽIAUS HOMILIJA

2019-02-20

Nei vienas iš mūsų neturėjo tobulų tėvų. Ir mes niekada nebūsime tobuli tėvai ar ganytojai. Visi turime trūkumų. Savo meilės ryšius visada išgyvename saistomi savo ribų ir savo egoizmo, jie dažnai yra užteršti troškimo turėti ir manipuluoti kitu. Todėl kartais meilės deklaravimas tampa pykčio ir priešiško jausmais: „Žiūrėk, vakar šie du vienas kitą taip mylėjo, o dabar mirtinai vienas kito nekenčia“. Štai kas dažnai yra mūsų meilė: pažadas, kurį sunku išlaikyti, greitai sustingstantis ir išgaruojantis bandymas, tarsi rasa po nakties, kurią greitai išdžiovina ryto saulė.